

SPORT

IUNIE 1970

11

MEXICO 70

**AMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL
ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE**

PROLETARI DIN
TOATE ȚĂRILE,
UNIȚI-VĂ!

SPORT
Lei 2,50

NR. 11 (274)
IUNIE 1970
ANUL XXIII

REVISTĂ
ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Colectivul redacțional:
Mircea COSTEA
(redactor șef);
**Dimitrie
CALLIMACHI**
(secretar general
de redacție);
**Ioan CHIRILĂ,
Horia CRISTEA,
Gheorghe
ȘTEFANESCU,
Petre HENȚ**
(redactori);
**Ion MIHAICĂ,
Paul ROMOȘAN**
(fotoreporter);
Mircea PATRICHI
(redactor artistic);
Gheorghe DEDIU
(tehoredactor);
Gheorghe RANETTI
(corector).

Redacția și administrația:
str. Vasile Conta 16,
București-22, Sectorul 1.
Telefoane:
11-21-13 și 11-10-05.
Abonamentele se fac
la toate oficiile poștale
din țară, iar în întreprinderi
și instituții
prin difuzorii voluntari.
Costul abonamentului:
3 luni — 15 lei;
6 luni — 30 de lei;
1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește
la Combinatul Poligrafic
«Casa Școlii».
43 806

Gustavo Diaz Ordaz, președintele Mexicului (în centru) împreună cu Sir Stanley Rous (dreapta) și președintele federației mexicane de fotbal privesc baloanele multicolore care urcă spre cer, anunțând deschiderea «El Mundial»-ului.

GUADALAJARA (I)

Festivitate de deschidere —
El Mundial 1970.
Copiii mexicani îi înlocuiesc pe Dumitrache, Dinu,
Neagu, Lucescu și compania.

Cînd cei doi

Ați văzut, stimați cititori, meciul Anglia-România la televizor. Ați citit cronicile colegilor ce mai poate spune cronicarul revistei «Sport», care a trăit momentele de neuitat ale primului joc, cînd tinăra subapreciată (de atîtea ori) echipă a României i-a înfruntat pe campioniii mondiali?

Ar trebui spus în primul rînd că momentul cel mai sugestiv, momentul — sinteză al meciului a fost cel care a urmat fluierului final: în acel moment inegalabil Bobby Moore și Bobby Charlton s-au îmbrățișat cu o ardoare napolitană, făcînd să dispară ca prin farmec, tradiționala morgă a britanicilor, care țin atît de mult la gestul reținut și distins.

Amintind acest moment, nu vreau să spun că România ar fi trebuit să învingă astfel Anglia. Nu! România a pierdut meciul cu Anglia, pentru că, în ciuda optimismului (de circumstanță), n-a avut putere să creadă că are o șansă reală în jocul cu echipa campioană.

Anglia a obținut victoria la limită. Mai mult decît alît, Hurst a marcat un gol întimplător, printre picioarele lui Adamache. Dar nu despre asta e vorba.

...Acum un an, scriam în paginile revistei noastre că am pierdut me-

ciul de la Lisabona pentru că am refuzat să credem că jucăm cu «umbra lui Eusebio». Această stare de spirit s-a repetat în jocul de debut susținut la Guadalajara. Fără această stare de spirit am fi putut învinge Anglia la Guadalajara. S-ar putea ca această afirmație susținută să vă uimească. S-ar putea să credeți foarte bine că ea aparține unui cronicar sentimental care a iubit și iubește, poate prea mult, echipa de pe Wembley.

Vă asigur, stimați cititori, că nu e cazul. Echipa României a avut în jurul minutului 30 al meciului cu Anglia «plinea și cușitul în mină». Ea a preferat, totuși, să-și spună că «paza bună trece primejdia rea, dorindu-și în mod deliberat fanfanie și spontaneitate care sînt, oricînd, superioare conștiințioșilor, dar deloc strălucitorilor fotbalisti englezi.

Să-i reproșăm acum lui Dumitrache că nu s-a aruncat în defileul apărării engleze, așa cum avea să o facă Petras a doua zi?

Să-i reproșăm lui Radu Nunweiler că a rămas mult în urmă în anticamera apărării imediate?

Nu!

E foarte ușor să dai sfaturi de la masa presei, la umbra elegantei copertine a stadionului Jalisco, sorbind dintr-o sticlă aburită de

IDIAL

ONDENȚE TELEFONICE DE LA IOAN CHIRILĂ

Mexic—U.R.S.S. 0—0. 108 000 spectatori au asistat pe stadionul zec din Mexico City la partida inaugurală a C.M. În imagine, Marinerez își dispută balonul cu sovieticul Anatoli Bișevet.

GUADALAJARA (II)

Confruntare între apărătorul nostru Sătmăreanu și cehoslovacul Petras. Prilej de a acorda încă o notă bună fotbalistului român.

Superba echipă de la Marsilia...

La ora cind scriu aceste rânduri televiziunea mexicană reproduce din unghiuri diferite frumosul gol al lui Neagu în poarta lui Vencel, așa cum a făcut și acum patru nopți, la faza în care Dumitrache s-a jucat cu Bobby Moore și Cooper.

A fost o seară de neuitat. Pe tot drumul de la «Jalisco» la Gran Hotel zeci de mii de mexicani scandau numele României, aplaudind. Motociclistul deschizător de pirtie a circulat pe sens interzis,

cu 80 pe oră, jucătorii brazilieni — care au dublat autobuzul nostru pe autostradă — ne-au salutat încrucișând miinile ca boxerii, iar la Gran Hotel sute de oameni au făcut un cordon viu pentru Dembrovski, pentru Dumitru, Dinu, Neagu, Lupescu și pentru toți ceilalți.

Am fost mai buni, mult mai buni. Superba echipă de la Marsilia a cedat fără drept de apel. Dembrovski a demonstrat o clasă mondială

(Continuare în pag. 4)

y se îmbrățișează...

oca-Cola.

Procesul e mai profund. Echipa noastră națională a parcurs în cițiva ni drumul de la diletantism la goare, iar acum încearcă să adauge acestei rigori câteva momente de strălucire care fac diferența în fotbal.

Scriam în avancronica «incomparabilei Guadalajara» că forurile noastre sportive cer echipei României o comportare onorabilă în campionatul mondial.

Adăugam apoi că noțiunea «comportare onorabilă» ar fi supusă interpretărilor. Pentru unii, comportarea onorabilă era echivalentă cu joc frumos. Pentru alții, în schimb, ea era sinonimă cu 0—0 sau cu 0—1 în meciul cu Anglia.

Echipa României s-a decis pentru a doua variantă. O putem acuza? Nu cred. Dacă i-am fi cerut, cu precizie, un joc frumos, indiferent de rezultat, am fi învins Anglia. Optind pentru o formulă evazivă, am împovărat-o cu dreptul de a alege.

A pierdut cu 0—1 meciul cu Anglia. Dar, îmbrățișarea celor doi Bobby rămîne un compliment pe care nu îl poate uita nimeni.

Guadalajara, 2 iunie 1970

Anglia—România 1—0. Iată golul prin care englezii, datorită lui Hurst (în centrul imaginii), au obținut două puncte mari cîl roata carului, decisive, după cum s-a văzut ulterior, în lupta pentru calificarea în sferturi

Superba echipă de la Marsilia

(Urmare din pag. 3)

și Dumitru a «tăiat» cu atu-ul formidabilei sale deposedări toate acțiunile lui Petras, Joki, Adamec, același Adamec care acum trei ani se distra cu noi la Ostrava.

Am fost mai buni. A recunoscut-o și Marko la televizor, imediat după meci. Neagu s-a năpustit în stil italian în apărarea adversă, făcându-mă să uit ironiile prietenilor pe vremea când l-am botezat «Capellini». Radu Nunweiler a redevenit mijlocașul-motor al atacului nostru.

Am fost, clar, mai buni. Am învins Cehoslovacia în campionatul mondial. Până acum o săptămână consideram că cea mai bună performanță a României în campionatul mondial este acel 1-2 cu Cehoslovacia la Triest, în 1934. Acum patru zile, acel 0-1 cu Anglia, pe «Jalisco», i-a luat locul. Azi am învins cu 2-1 Cehoslovacia de la Marsilia, cu Horvath, Kvasniak, Kuna, Adamec, Petras și alții.

De ce am învins Cehoslovacia? Răspunsul meu e doar în aparență paradoxal. Am învins Cehoslovacia pentru că am pierdut în fața Angliei.

Infrângerea în fața Angliei a determinat o nouă stare de spirit. Azi am jucat ca marile echipe, cu două virfuri în atac. Rezultatul? Am avut lăria să revenim de la acel 0-1 realizat împotriva cursu-

lui jocului. Am avut puterea să învingem emoția unor ratări înimaginabile. Am avut forța să marcăm (prin Neagu) un gol mai frumos decât cel al lui Petras, din jocul cu Brazilia. Am avut autoritatea de a obliga echipa Cehoslovaciei să... temporizeze și să se impace cu infrângerea. Această echipă a Cehoslovaciei, care a avut un 2-2 clar, în piciorul lui Kvasniak, în meciul cu super-echipa Braziliei (termenul aparține presei locale).

Am învins Cehoslovacia. Vom fi, în cel mai rău caz, pe locul III, în «grupa de foc la Guadalajara», evadând din faimoasa «grupă a IV-a valorică». Toți cei care au susținut cu insistență că la Guadalajara nu vom înscrie nici un gol și nu vom aduna nici un punct vor trebui să accepte, în planul aceluiși scepticism, că balonul e și mai rotund decât pînă acum.

...Televizorul continuă să reproducă terribilele driblinguri ale lui Sotil (3-0 cu Marocul) și frumoasele pase ale lui Mazzola (0-0 cu Uruguay).

E trecut de miezul nopții. Mă gîndesc la ultimul joc, cel cu Brazilia. Brazilia lui «Il re Pele», Brazilia pentru care, în plină stradă, Suarez, aici la Guadalajara, cîntă cu orchestre de mariachi, cu solo de xilofon. Brazilia, pentru care taxiurile încalcă orice regulament, primind opt persoane pe fololii și trei în față, pe capotă, cu steagurile galben-verzi fluturînd pe marile avenide.

Jucăm, deci, cu Brazilia «maravigliosa». Cu Brazilia lui Pele, Tosiao și Jairzinho-antilopa. Jairzinho ale cărui goluri în poarta lui Viktor au fost reproduse în amplex de 50, de 60 de ori, cu o bucurie frenetică.

Jucăm, deci cu Brazilia, în al treilea meci. Pentru prima oară, publicul mexican nu va fi de partea noastră.

În ceea ce mă privește, după meciul cu Cehoslovacia am o singură dorință: să jucăm frumos. Ce facem, însă, că acum o oră, la Gran Hotel, Neagu și Dinu făceau calcule?

Oh, dacă n-ar fi fost acel stupid gol al lui Hurst printre picioarele lui Adamache!...

...În stradă, automobilele-nălucă își continuă cursa nebună. Din piepturile tuturor se aud strigăte ritmate: «BRA-SIL, BRA-SIL!... ME-XI-CO, ME-XI-CO!... America merge pe două șanse, ca să nu mai punem la socoteală Perul și Uruguayul. În cartea de onoare a Europei, însă, la 6 iunie 1970. la Guadalajara, tinerii fotbaliști români au învins Cehoslovacia, lăsînd — pentru prima oară în istoria fotbalului românesc — o amintire frumoasă celor care vor veni.

Guadalajara
6 iunie 1970

România—Cehoslovacia 2-1. Vencel, portarul cehoslovac, nu a mai avut timp să schițeze nici un gest pentru a opri mingea șutată de Dumitrache

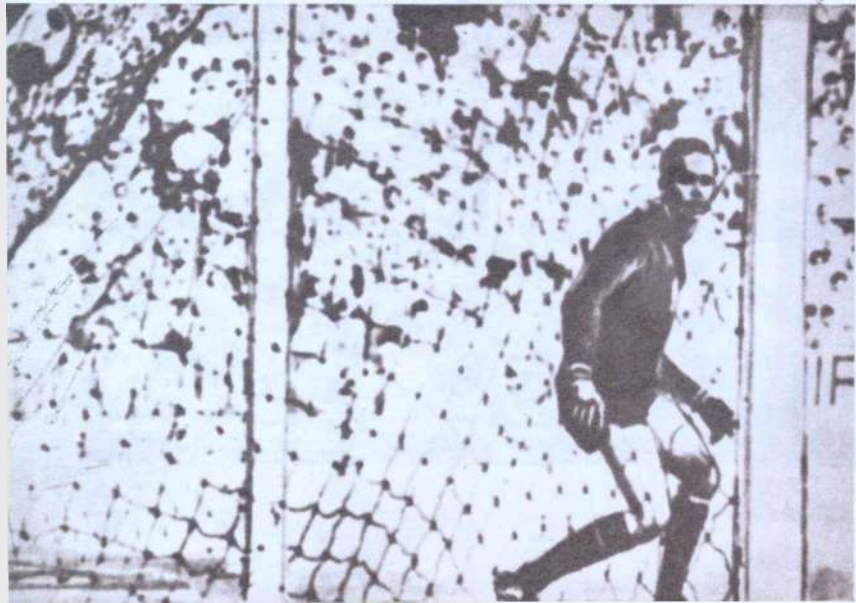
Italia—Uruguay 0-0. Celebru Riva nu a putut depăși apărarea yenilor în ciuda marilor speranțe ale tifosilor italieni și partida s-a încheiat cu scor alb. În imagine, Giuseppe Furino (la pămînt) îi pune... bețe în roți uruguayanului Julio Montero Castillo.

R.F.G.—Bulgaria 5-2. Primul gol înscris de vest-germani prin înainta Reinhard Libuda. Hipnotizat, parcă, portarul bulgar Simeonov lasă mingea treacă pe sub el...

Din cauza unei povești cu o brătară, echipa Angliei era gata, gata să joace fără stîlpul apărării ei, omniprezentul Bobby Moore. Din fericire, însă, tot s-a terminat cu bine. După cum se vede, Bobby se bucură în continuare de mare popularitate.

Brazilia—Cehoslovacia 4-1. Duelul dintre portarul cehoslovac și regele fotbalistilor, brazilianul Pele, s-a încheiat categoric în favoarea... Alteței Sale (fotografia de sus).

Brazilia—Anglia 1-0. Celebrul Pele... manager al echipei engleze, în momentul în care fotbalistul englez Tommy Wright s-a accidentat, primul ajutor el l-a primit de la Pele. Un gest care ne face cunoștință cu sportivitatea marelui fotbalist brazilian. (Sus, dreapta).

Celebra echipă a Braziliei, câștigătoarea nu mai puțin celebrei grupe III-a «grupa de foc» de la Guadalajara. Li avem oare în imagine pe campioni mondiali? Este foarte posibil (fotografia din dreapta).

Între tribunele ticsite și «cel 22» de pe teren, un cordon de polițiști mexicani. Temperamentul spectatorilor nu poate pătrunde și pe teren...

GUADALAJARA (III)

„El grupo de la muerte“

În sfârșit am jucat cu Brazilia. Am pierdut elegant, cu 2-3. Într-o singură întâlnire echipa României a aflat lucruri extraordinare.

1. A aflat că poate ține Anglia în șah, chiar în campionatul mondial.

2. A aflat că-și poate reveni și poate remonta un 0-1 cu Cehoslovacia lui Petras, Kvasniak, Adamec.

3. A aflat că poate obliga echipa Braziliei să tragă de timp, mai ales în ultimele opt minute, după ce Dembrowschi a marcat cel mai frumos gol al meciului.

Și a mai aflat multe alte lucruri. A aflat că un Dinu, un Dumitru sau un Dembrowschi pot juca în orice echipă din lume.

A aflat ceea ce nu ar fi crezut vreodată: că poate obține un 4-5 de mare luptă în «grupa fierbinte» de la Guadalajara.

A aflat din gura unui neutru — arbitrul belgian Loreaux — că «România a reprezentat cu cinste fotbalul european».

A aflat, nu fără oarecare surprindere, că numele ROMÂNIA a fost scandat cu insistență de publicul mexican care iubește atât de mult Brazilia.

La ora cînd scriu aceste rânduri, colegii mei zăriași și cei cîțiva suporterți, veniți din țară, continuă să discute pe tema: *am fi putut oare întoarce soarta luptei pentru calificarea în sferturi, fără să mai așteptăm eventualul beneficiu al jocului Anglia—Cehoslovacia?* Unii spun cu fermitate DA, invocînd ideea că echipa noastră ar fi trebuit să joace mai ofensiv. Alții ezită între DA și NU. În ceea ce mă privește, cred că acest 4-5 este nu numai un rezultat de onoare, ci unul normal. De ce?

În primul rînd mi se pare ciudat să supralicitez doar posibilitățile noastre pe parcursul celor 270 de minute de joc în context numai cu ceea ce ne-ar fi convenit nouă, fiindcă adversarul are, la rîndul său, drept la replică.

E adevărat, jocul cu Anglia a lăsat la un moment dat impresia că am fi putut ataca mai mult. Dar cine ar putea spune că o eventuală forțare a tempo-ului ar fi dus la înfrîngerea englezilor. A se vedea, de pildă, meciul Brazilia—Anglia, în care campioni mondiali au fost cel puțin egali cu echipa lui Pele.

E adevărat că în jocul cu Brazilia ar fi fost ideal să abandonăm teama din start, în primele 15 minute. Dar cine poate pretinde unei echipe să se controleze în fața Braziliei? Cu atât mai mult, cu cît vreme îndelungată fotbalul românesc a fost tratat moralmente ca o «cenușereasă», fiind ținta altor ironii care au lăsat urme.

Meciurile noastre în «grupa Guadalajara» au luat sfârșit. România își încheie conturile cu fruntea sus. Un BRAVO fotbalistilor români care au descoperit în «grupa de foc» de la Guadalajara că îl poți dribla cu ușurință pe Pele, că îl poți deposeda elegant pe Hurst și

că poți trece cu dezinvoltură de trei-patru celebrități pe rînd, așa cum a făcut-o în cîteva ocazii Dembrowschi.

Campionatul mondial 1970 încheie o etapă în viața echipei naționale, indiferent dacă Cehoslovacia va reuși să realizeze o eventuală «surpriză» în meciul cu Anglia, care rămîne totuși favorită. Această etapă care a început pe Wembley în 1969 s-a încheiat astăzi. Etapa cea nouă mi-aș permite să o intituliez «GUADALAJARA 1970». Am convingerea că etapa Guadalajara 1970 va fi cea a CONSACRĂRII, așa cum o făgăduiesc în această noapte mexicană chipurile încruntate ale lui Dinu și Dumitru, care nu acceptă ideea că ar putea părăsi scena lui El Mundial 1970, altfel decît cu fruntea sus.

Guadalajara, 11 iunie 1970

SPORTIVII LA DATORIE

HOTĂRÎȚI SĂ

BRIGADIERII...

Pe largul front al bătăliei pentru apărarea celor 156 km de îndiguiri din Insula Mare a Brăilei au venit să dea piept năvalnicelor puhoai și o grupă de 35 de studenți și cadre didactice de la Institutul de Educație Fizică și Sport. Din brigadă au făcut parte, printre alții, și Ion Herman — campionul țării la lupte, categoria semigrea, atletul Horia Cernescu, baschetbaliștii Viorel Moisin, Mircea Vasilescu, Gheorghe Roman, Marcel Bogdan.

Brigada celor 35 de voinici a fost repartizată la punctul Zalna, la 3 km de comuna Marașu, unde s-a făcut remarcată prin neobosită sa contribuție la înălțarea și consolidarea indiguirilor. Tinerii «icefiști» au cărat neobosit pe «metereze» zeci și sute de saci de nisip. În fotografia alăturată, studenții de la I.E.F.S., cu saci de nisip în spate, urcă pe digul ce trebuie înălțat și consolidat. În primul plan — Doru Pandrea, anul III, Marcel Avram și Florian Radu din anul IV și Marin Mucea din anul III.

Foto: AL. BABIC

INTENSĂ MUNCĂ DE REFACERE

Inundațiile catastrofale înregistrate în partea centrală a Ardealului nu au ocolit nici bazele sportive ale orașului Medias. Aici, la capitolul terenuri, echipamente și materiale sportive, în urma revărsării Tirnavei Mari, s-au produs pagube de circa două milioane de lei (au fost distruse total sau parțial stadionul Gaz Metan, strandul orașului, pupicăria, terenul de fotbal Record, terenul de fotbal Spartac, terenul de fotbal Textila și terenul de fotbal A.S.Armata).

De îndată ce apele s-au retras, în toate aceste baze sportive a început o muncă intensă pentru redarea lor în circuitul activităților sportive a orașului.

În fotografia alăturată vă redăm o grupă de sportivi (membri ai divizionarei C Vitrometan Medias), efectuând muncă patriotică în terenul de fotbal Record.

Text și foto: PROF. VASILE POPOVICI

VENIȚI SĂ VEDEȚI...

De la Arad am primit fotografia și textul pe care le reproducem alăturat.

«Așa a arătat la un moment dat baza sportivă U.T.A., cu terenurile de tenis și volei, hangarele pentru bărci, vestiarele, terasa etc etc. Totul a fost complet inundat, totul a fost degradat. După retragerea apelor, sportivii orașului au început munca de leuire a rănilor lăsate de inundații, printre care și acelea de la baza sportivă U.T.A. La prima vizită pe care o veți face în orașul nostru, vă rugăm să veniți să vedeți cum vor arăta toate bazele sportive inundate, după tratamentul cosmetic aplicat de către sportivi».

ECLĂDIM TOTUL

ONATAIILE SPORTIVILOR DE LA „VULCAN“

Uzinele Vulcan din Capitală. Ionel Trache, președintele comitetului sindical secției Mecano-energetic, ne prezintă — la rugămintea noastră—cțiva sportivi: Eugen Petrișor — fotbalist, Constantin Popa — luptător, Gheorghe Anghel — rugbist, cu toții lăcătuși mecanici, sînt și ei printre primii onatori din uzinele noastre, pentru recuperarea pagubelor pricinuite de inundații, pentru ajutorarea sinistraților: duminicile — zile de muncă; zi din salariul lunar pînă la sfîrșitul anului; o săptămîină din concediul gal de odihnă — o săptămîină de muncă; depunerii în contul C.E.C. 2000. e altfel, angajamentul întregului colectiv vulcanist este: totul pentru :facere, totul pentru mărirea producției» În fotografie, Eugen Petrișor și Alexandru Ioniță, șeful său de echipă (stînga).

SPORTIVII LA DATORIE

Sătmărenii nu s-au lăsat înfrinți de năvala nemiloasă a Someșului. Au fost salvate vieți omezești, bunuri materiale. Printre eroii acestor zile se numără și sportivii asociațiilor Olimpia. Voința și vitezele.

Mobilizații de organele locale de partid, canotorii și caiaciștii, luptătorii, boxeri, fotbaliști — circa 120 de sportivi — precum și numeroși activiști sportivi au salvat viețile a peste 2 000 de cetățeni. Printre cei mai curajoși s-au numărat luptătorii Ioan Cucu, Iosif Molnar, boxerul Ioan Lanczos, antrenorul de sporturi nautice Al. Toth, cei doi frați canotori Asztalnok și activistul sportiv Anton Biro. Prezența sportivilor sătmăreni s-a făcut simțită și în acțiunile de alimentare a populației cu apă, în timp ce fotbaliștii Kincses și Petz — pompierii militari, Iosif Barbara, Ilie Tilvic, Dragoș Reus, Andrei Mic, Ioan Kozma, Adalbert Vas și alții s-au remarcat în acțiunile de recuperare a unor bunuri ale sinistraților.

Apele dezlănțuite au năpădit și terenurile de sport sătmărene. Cele mai afectate — Stadionul municipal, terenul și popicăria Rapid, terenul de volei Voința, micro-complexul sportiv al liceului nr. 2, terenurile de tenis de cîmp și cele de sport ale Școlii profesionale forestiere, ca și singura sală de competiții din Satu Mare.

Refacerea terenurilor și bazelor sportive a început. Consiliul județean pentru educație fizică și sport, prin salariații săi, cu sprijinul activului voluntar, vor încerca să redea cît mai grabnic activității sportive bazele avariate.

În primă urgență vor fi recuperate terenurile Someșul și Rapid, sălile de sport (în primul rînd cea a Școlii profesionale forestiere), terenul de volei a A.S. Voința, hangarul pentru ambarcațiunile nautice ale Olimpiei.

Sportivii sătmăreni au hotărît ca din activități sportive competiționale să realizeze o sumă importantă pe care o vor dona pentru ajutorarea zonelor sinistrate.

ȘTEFAN VIDA
redactor la ziarul
«Cronica sătmăreană»

FAPTE

● Inundațiile fără precedent înregistrate la Tg. Mureș au afectat și bazele sportive ale orașului, producînd pagube evaluate la suma de 600 000 lei.

Sportivii și activul Consiliului județean pentru educație fizică și sport au început lucrul pentru redarea în folosință a stadionului «23 August», a terenurilor de tenis, de baschet și de handbal, precum și a pistei de atletism.

● Clubul Crișul — Oradea, prin sportivii săi depune pînă la sfîrșitul anului pentru ajutorarea sinistraților suma de 57 000 lei, provenită din economiile realizate la calendarul sportiv și din încasările la competițiile sportive organizate special în acest scop.

● Clubul Olimpia — București a anunțat că pune la dispoziția centrelor care au suferit pagube materiale în urma inundațiilor: 37 000 lei — donații de echipament sportiv, 17 000 lei în numerar — sumă obținută din contribuțiile sportivilor, 19 000 lei — contribuții ale salariaților, 5 000 lei — realizați prin acțiuni cultural-sportive și 5 000 lei — obiecte de uz personal, depuse la centrele de colectare.

● De la Bacău aflăm că pentru ajutorarea sinistraților și va aduce contribuția și clubul sportiv local Dinamo. Printre altele, s-a prevăzut ca încasările obținute de la jocurile de fotbal ce vor avea loc între echipa locală și Politehnica Iași, ca și de la alte manifestații sportive, să fie vîrsate la marelui fond destinat ajutorării zonelor sinistrate.

● Clubul sportiv școlar București a anunțat că pentru ajutorarea sinistraților va depune pînă la sfîrșitul anului, din diferite surse, suma de 161 000 lei.

● În «Contul C.E.C. 2000» au fost depuse și beneficiile obținute de la festivalul sportiv organizat pe stadionul Republicii din Capitală, ca și de la meciul amical de tenis România — S.U.A. Încasările la aceste două importante manifestații au fost de 185 000 lei.

● 30 720 lei este suma ce va fi depusă în beneficiul sinistraților de către salariații și sportivii clubului U.T.A.

3 500 lei au fost depuși și de către asociațiile sportive brașovene Hidromecanica, Poligrafia, Rapid, Metalul, Partizanul și Postăvarul, care au organizat un concurs special de tir.

...ȘI CIFRE

COPIII DIN SATU MARE LA BUCUREȘTI

În orașele care au avut de suferit de pe urma inundațiilor catastrofale ale Someșului, Mureșului, Crișului ș.a., munca de refacere a gospodăriilor și de repunere în funcțiune a uzinelor și a fabricilor, greu lovite de revărsarea apelor, a putut decurge în bune condiții și datorită mulțumirii sufletești a oamenilor muncii care — și știau copiii în afara oricărui pericol, puși la adăpost prin grija partidului și a statului nostru, în centre care n-au fost afectate de furia apelor.

Numeroși copii din regiunile calamitate din Transilvania au fost primiți cu toată căldura și de către bucureșteni. Iată în fotografie o grupă de copii din Satu Mare găzduiți cu dragoste pîrintească la Liceul nr. 10 din Capitală.

Elevele Eva Bakó, Sanda Mureșan, Gyjönyji Stan, Simona Rafulea, Silvia și Georgeta Racolța, Doina Mureșan și Edita Dărăban ne-au rugat să transmitem pe această cale părinților lor că, în București, nu duc lipsă de nimic, că învață și fac sport, și că le transmit lor, fraților și surorilor mai mari, sănătate și multe, multe sărutări.

UN PUMN DE OAMENI DAR...

La campionatul de atletism al liceelor, faza pe oraș (este vorba de orașul Aiud din județul Alba), cele mai multe locuri întâi (zece la număr) au fost atribuite reprezentanților Liceului agricol din Ciumbrud (cîte cinci au fost cucerite de elevii liceelor Avram Iancu și Gabor Bethlem): 200 m și 400 m (Cornel Grosariu), 800 m și 1 500 m (Virgil Avram), 3 000 m (Gheorghe Man), greutate și disc (Ioan Ilea), suliță (Dumitru Avram), 800 m (Eleonora Iepure), disc (Elisabeta Bolgar)...

La campionatul de handbal al liceelor, faza pe județ, locul întâi, la băieți — echipa ciumbrudeană...

La alte discipline, în competiții oficiale, Liceul agricol din Ciumbrud este... absent. De ce?

Profesorul de educație fizică DORIN DUNA: «De ce? Foarte simplu! Cei 320 de elevi ai noștri, dintre care 190 sînt băieți, sînt angrenați efectiv numai în trei activități: gimnastică de înviorare, atletism și handbal.

◀ Cura zilnică de cros îi fortifică pe elevii liceului din Ciumbrud.

Directorul Alexandru Mezei într-un scurt intermezzo cu cițiva din sportivii Liceului agricol.

...ca patriotică precede mult-asteptata zi a integralei bituminări a ministadionului din Ciumbrud.

Ista nu înseamnă însă că privim cultura sportivă a elevilor noștri — viitori meșteri agricultori și contabili agricoli — de alte opțiuni atractive și folositoare, cum ar fi gimnastica, voleiul, baschetul, natația. Prin proiectele noastre, dintre care cel mai apropiat este bituminarea terenului de handbal înconjuratea sa cu o pistă de atletism de 200 de metri, figurează și un bazin. După ce-l vom avea, preocupările noastre competiționale vor lua de braș și natația.»

Cam... miroase a laudă!

Profesorul DORIN DUNA: «Ar putea lumea să creadă că sintem niște laudăroși. În pumn de oameni să facă și să dreagă! Nu ne laudăm. Conducerea școlii — directorul ALEXANDRU MEZEI și directorul adjunct STEFAN FULOP — acordă tot prijinul activității sportive, organizate. Motivul? Convingerea că sportul întărește sănătatea, mărește capacitatea de muncă în orele de studiu și cele de practică, dezvoltă — prin competiție — ambiția și înălțură ten-

dinșele de indiferență. Bazinul de natație îl vom plasa în sala de gimnastică, dar numai cînd vom reuși să ridicăm o altă sală de sporturi. Acest vis s-a distanțat, însă așa, peste noapte. Ni l-a distanțat doar, nu ni l-a spulberat acest înfiorător potop care a rănit grav întreaga noastră țară. La toamnă, la sărbătoarea de culesul viilor, vom inaugura terenul de handbal și pista de atletism bituminate, sala de sport. La inaugurare îl vom invita și pe... cine credeți? Pe vicepreședintele C.N.E.F.S., doctorul EMIL GHIBU. Dinșul ne-a dăruit și ne dăruiește mult din inima sa. Este omul nostru de la București!»

Așadar, la revedere pentru la toamnă cu acest pumn de oameni din Ciumbrud, care știu ce vor!

Horia CRISTEA

Foto: Ion MIHĂICĂ

Supravegherea profesorului Dorin Duna se lucrează intens «forța», în sala de sporturi — real-temnă de admirat și de invidiat.

«deșirea» lui Lazăr Toma de la bara fixă. Peste clișiva ații — sperăm — vom avea ocazia să dăm o fotografie care să-i ateste într-adevăr valoarea.

Foto: Paul ROMOȘAN

PRIN AMBIȚIE LA INEDIT

De aproximativ două decenii situația rămîne aceeași în gimnastica noastră: fetele sînt mai bune decît băieții. Cu toate strădaniile depuse, această regulă nu a putut fi inversată, ci doar încîlțită — normal — printr-o excepție. Și excepția s-a ivit tocmai de unde nu te așteptai... să sară Iopurele. La Buzău, oraș fără o tradiție solidă în această disciplină a geometriei artistice...

...Elevul Ștefan Popescu era îndrăgostit de gimnastică. Se antrena, se antrena, se antrena. Concura, concura, concura. Visa să obțină categoria «maestri»...

...Studentul Ștefan Popescu era îndrăgostit de gimnastică. Se antrena, se antrena, se antrena. Concura, concura, concura. Visa să obțină categoria maestri...

...Profesorul Ștefan Popescu este îndrăgostit de gimnastică. Revine în orașul său natal. Visează să-și vadă Buzăul primul pe țară la gimnastică masculină. Cutreieră școlile, testează sute și sute de elevi, selecționează, pregătește, pregătește. Rezultatele copiilor săi la primele concursuri nu-i descurajează. Perseverază, perseverază, perseverază...

...1969. Echipa profesorului Ștefan Popescu cîștigă campionatul școlilor generale...

...1970. Echipa profesorului Ștefan Popescu cîștigă pentru a doua oară campionatul de gimnastică al școlilor generale...

(continuare în pag. 13)

Careul de ași: Arthur Ashe, Ilie Năstase, Passarelli, Ion Țiriac.

TREPT TENIS ROMÂN

...cunoscută. A existat, cindva, pe court, un Mișu. A existat un Costică Tănăsescu... Îmi aduc aminte că, acum 25 de ani, o foarte puternică echipă a Italiei, Squadra lui Cucelli, izbutea un dificil 4-4 cu România, la București.

Era momentul apariției lui Gogu Viziru...

A urmat epoca fraților Viziru. O epocă eroică, am putea zice, fără de care tenisul românesc n-ar fi putut merge înainte.

Gogu Viziru a atins apogeul într-o memorabilă partidă cu Noua Zeelandă, pentru Cupa Davis, cînd a jucat magnific, alături de Ion Țiriac.

Era momentul apariției lui Ion Țiriac...

Și a urmat epoca lui Țiriac.

O epocă de asalt, am putea zice, fără de care tenisul nostru, IARĂȘI, n-ar fi putut merge înainte.

Un timp, Ion Țiriac s-a bătut ca și singur. Și a făcut-o cu o ambiție extraordinară. În toată Europa, numele lui Ion Țiriac a amintit tuturor că tenisul românesc a depășit zona de prestață regională, cucerind faimoasele coaste ale sportului alb... Într-o după-amiază, la Cairo, Țiriac l-a învins pe australianul Neale Fraser, intrînd astfel în marele circuit internațional.

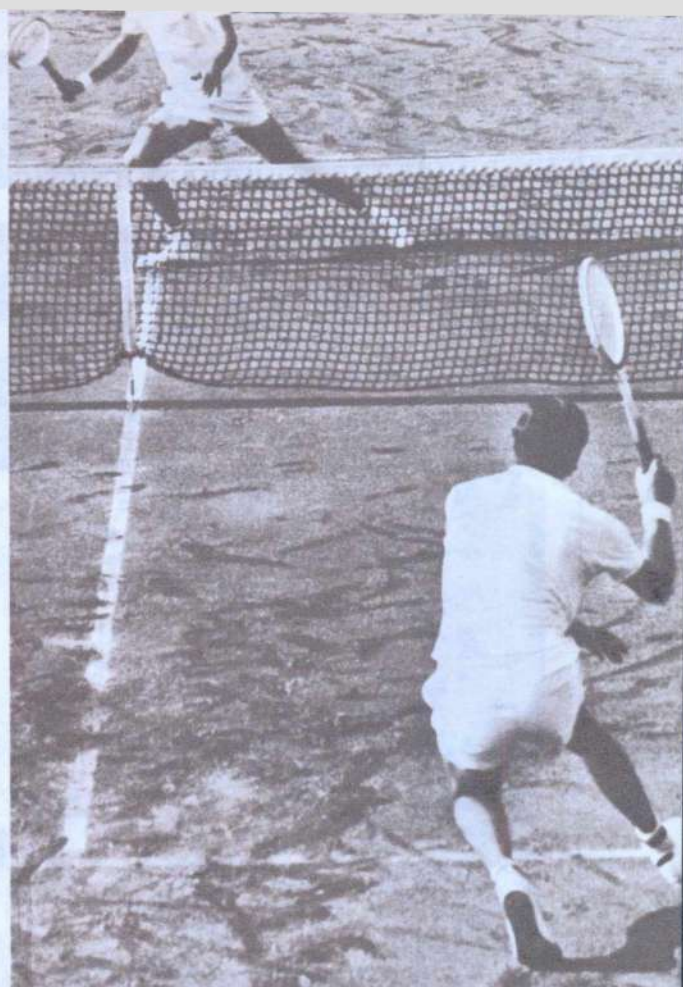
În vremea asta, la umbra platanilor din parcul Progresul, obișnuirii tenisului au început să admire tot mai mult un adolescent înalt și firav: Ilie Năstase.

Cei mai mulți au fost fascinați chiar din primul moment de eleganța jocului lui Ilie Năstase. Alții, mult mai puțini, s-au temut, însă, că tînărul delicat ca un lujer nu va putea face față marilor durități pe care le reclamă tenisul internațional.

Anii au trecut. Ion Țiriac a simțit că în dreapta (sau în stînga lui) se ridică un jucător de clasă. Poate că Țiriac a fost primul care a simțit cu adevărat uimitorul potențial de talent și energie al tînărului său partener.

Era momentul apariției lui Ilie Năstase...

Fără îndoială că Ion Țiriac reprezintă un moment hotărîtor în tenisul nostru. Am putea spune

ROMÂNIA — GRECIA 5-0. Ilie Năstase (în planul doi) îl învinge net pe Kalogheropoulos cu 6-2, 7-5, 6-4.

că o dată cu el tenisul românesc a intrat în elita mondială. Apogeul carierei sportive a lui Țiriac trebuie situat într-o zi de toamnă, anul trecut, la Cleveland, cînd România a izbutit marea performanță de a juca finala Cupei Davis, cu Salatierea pe masă.

Desigur că ascensiunea sportivă a lui Ion Țiriac nu poate fi considerată nici pe departe încheiată. A spus-o recent și Arthur Ashe, cu siguranța specialistului în materie. Nu e mai puțin adevărat, însă, că după Cleveland, tenisul românesc are un nou conducător de epocă. Acesta este Ilie Năstase.

Stimulat la culme de onoarea de a fi jucat cu Salatierea în față, Ilie Năstase a preluat cu o îndemnare fenomenală ștafeta din mîna lui Ion Țiriac, așa cum Ion a făcut-o, la vremea sa, din mîna lui Gogu Viziru, și așa cum Gogu Viziru a făcut-o, cîndva, din mîna lui Caralulis sau Schmidt.

Astăzi, neîndoios, tenisul românesc este dominat de steaua lui Ilie Năstase. Marea lui performanță în indoor-ul nord-american, cucerirea premiului Romei și finala acerbă susținută cu Ocker, la Bruxelles, sînt rezultate care vorbesc de la sine.

Fotografiile din paginile noastre marchează un moment important în lupta de prestigiu pe care Ion Țiriac și Ilie Năstase o duc pe tot globul. Stima de care se bucură cei doi jucători români a fost reflectată și de faptul că celebrii tenismani americani Arthur Ashe, Stan Smith și Passarell au venit pe terenurile din parcul Progresul pentru a oferi o revanșă de onoare cuplului în fața căruia au avut destule dificultăți la Cleveland. Acest simplu fapt dovedește că tandemul Ilie Năstase — Ion Țiriac are o certă valoare mondială.

...La ora cînd apar rîndurile noastre, meciul cu Iugoslavia s-a și consumat. În speranța că Ion Țiriac și Ilie Năstase și-au onorat strălucitoarea carte de vizită, le urăm mult succes în «viitoarele campanii», și un nou mare talent, de forța lui... Ion Țiriac sau a lui... Ilie Năstase, pentru ca treptele tenisului românesc să se înalțe tot mai mult, așa cum s-a întîmplat în ultimele două decenii.

Ioan CHIRILĂ

ARTHUR ASHE, ultimul mare învins al lui ILIE NĂSTASE.

ELLE
LUI
ESCO

La campionatele mondiale de popice de la Bolzano (Italia), sportivii români au reperat un strălucit succes: **trei medalii de aur** la echipe, perechi și individual la femei; **două medalii de argint** la individual femei și, respectiv, echipe bărbați; **o medalie de bronz** la individual bărbați. Iată-i la înapoiere pe reprezentanții României, pe peronul gării de Nord, pozind pentru cititorii revistei SPORT: Ladislau Szócs (secretar general al F.R.P.), Elena CERNAT, Elena TRANDAFIR, Crista SZÓCS, Ana MARCU, Florica NEGUȚOIU, Margareta SZEMANY, Cornelia PETRUȘCA, Alexandru Andrei (antrenor). În medalion, Ilie BĂIEȘI și Iosif TISMĂNARU.

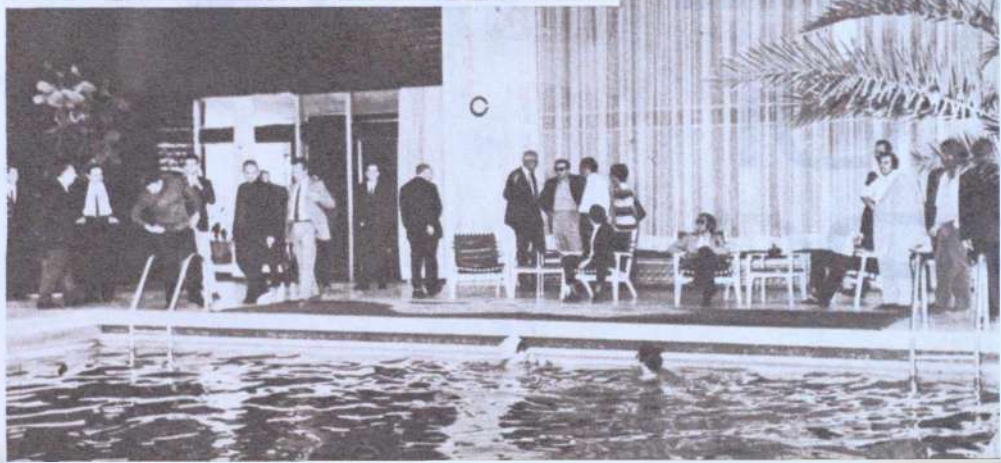

Filmul sportiv românesc «Lupta la semicerc — handbal» (scenariul M. Constantinescu, E. Szekler, regia E. Szekler, Studioul «Al. Sahia», producție C.N.E.F.S. — 1969) a obținut la «Festivalul Filmului Sportiv» — Budapesta, mai 1970, Premiul pentru cel mai bun film sportiv de instruire și educație.

Un numeros grup de ziaști francezi care ne-a vizitat recent a aflat la conferința de presă a vicepreședintelui O.N.T. — Ștefan ENĂCHIE, la Mamaia (fotografia de sus) și din vizita făcută pe întregul litoral, că numeroasele și modernele stațiuni de la mare sint gata să-și primească oaspeții din țară și din străinătate. Colegii francezi au apreciat frumusețea litoralului românesc și realizările deosebite îndeplinite de poporul nostru pentru dezvoltarea turismului. De un interes deosebit s-a bucurat complexul de sport și agrement de la Neptun (fotografia de jos).

Foto: Dan BĂDESCU

NOTES

SĂ CUNOAȘTEM
ȘI
SĂ ÎNDRĂGIM

JOCURILE SPORTIVE

Conf. dr. Emil GHIBU

Baschetul, fotbalul, handbalul, hocheiul, polo-ul, popicele, rugbiul, tenisul de câmp, tenisul de masă, voleiul — formează marele continent al entuziasmului, trăirilor intense și mereu noi pe planeta vieții sportive.

În cele ce urmează vom încerca să surprindem unele din momentele și caracteristicile care fac ca aceste sporturi să fie atât de îndrăgite și răspândite.

● **Caracterul de joc**, atât de pregnant manifestat în aceste ramuri sportive, constituie sursa inepuizabilă de popularitate și atractivitate. Această trăsătură prezintă evident în practicarea sub formă de agrement a fotbalului, tenisului etc. de către mase de tineri și virșnici o întâlnim chiar și în cele mai dure dispute competiționale.

Fără îndoială că lumea plină de farmec a jocurilor de mișcare ale copiilor, cea lume a tuturor posibilităților, de afirmare a personalității, de plăcere, satisfacții, de uitare de sine, de recreare generală psihică și fizică își continuă existența în lumea tot atât de vie și profund umană a jocurilor mari sportive. De aceea este deosebit de important ca această trăsătură ludică să fie păstrată și dezvoltată ca o valoare culturală specific umană.

● **Mingea**, obiectul de joc, are darul să materializeze idei, străfulgerări de gândire în acțiuni de mare frumusețe, sau să deoace cele mai temeinice scheme tactice ale unor maeștri adevărați.

În joc mingea se transformă într-un obiect miraculos, de traiectoria căruia într-o secundă depinde realizarea sau prăbușirea unor dorințe, pasiuni și țeluri ale unor mari colectivități.

● **Sporturi de echipă** în majoritatea cazurilor, jocurile sportive generează încheșări de colective bine sudate, prietenii și amintiri de grup, vii până la adânci bătrâneți.

● **Dinamismul**, mobilitatea jucătorilor și acțiunilor individuale și colective formează o altă trăsătură care atrage masele largi spre practicare și vizionarea jocurilor sportive.

● **Posibilitatea de măsurare a forțelor** între sportivi de valoare

deosebită. Sint numeroase cazurile când echipe de fotbal de categorii inferioare, jucători de tenis modești etc. obțin victorii sau cedează greu în fața unor formații și jucători de renume. Această trăsătură mai rar posibilă la înot, atletism, gimnastică sau haltere constituie partea plină de mediu și neprevăzută, de surpriză a sporturilor cu mingea.

● **Sfera emoțională bogată** este o urmare tocmai a dinamismului, neprevăzutului, mingii-miracol și caracterului de joc al acestor sporturi.

● **Marile satisfacții** date de reușita introducerii mingii în coș (baschet), sau în poartă (miraculosul gol — fotbal, handbal, hochei, polo, rugbi), de realizare a mult-căutatei «incercări» (rugbi), de «punerea» unei mingi-punct (tenis de câmp, tenis de masă, volei), sau doborârea popicelor.

De asemenea, în competițiile de jocuri sportive se înfăptuiesc acțiuni tactice și procedee tehnice cu intense rezonanțe estetice. Lovirea mingii din plonjon, aruncarea la poartă prin evitare, atacurile frontale sau în adâncime, jocul portarilor, un rever tăiat sau tare și razant cu fileul etc. Țes faze, momente de creație și profundă plăcere care rămân întipărite mult timp în sufletul și mintea celor care le-au «gustat», direct sau ca spectatori.

● **Jocurile sportive modelează corpul și caracterul**, dezvoltă viteza, rezistența, motricitatea generală, reflexele, detenta precum și fantezia, inițiativa, spiritul colectiv, prietenia, stăpînirea de sine, fair-play-ul, disciplina.

Sportul gigantilor (baschetul), sportul rege (fotbalul), sportul fanteziei, acțiunilor fulgerătoare, dar și al disciplinei tactice (handbalul), fotbalul iernii (hocheiul pe gheață), sportul îndemnării (popicele), fotbalul pe apă (polo-ul), sportul spiritului de fair-play (rugbiul), sportul alb și... România finalistă în Cupa Davis-1969 (tenisul de câmp), sportul reflexelor și stăpînirii de sine (tenisul de masă), sportul exploziei și detenței (voleiul) — iată marele continent al entuziasmului, trăirilor intense și mereu noi pe planeta vieții sportive

NOTIA CU scrisori

ION DRĂGAN — Timișoara. Articolul dumneavoastră nu este pe profilul publicației noastre, drept pentru care l-am transmis colegilor de la revista «Educație fizică și sport», unde adesea colaborați.

ANGELICA MURANCA — Arad. Nu știm dacă la Arad s-a organizat vreo echipă feminină de fotbal.

Noi am auzit că s-a încercat alcătuirea unei asemenea formații la uzinele textile din orașul dumneavoastră. Vă sfătuim să vă interesați la asociația sportivă a textiliștilor, în rândurile cărora cu siguranță veți găsi și alte fete îndrăgostite de joc cu balonul rotund.

ADRIAN DUMITRIU — Craiova. Ne întrebați cite medalii de aur a cucerit Suedia la J.O. din 1948, de la Londra, 16 sau 17? După terminarea întrecerilor, sportivii suedezi aveau 17 medalii de aur. Ulterior însă echipa de călărie-dresaj, medaliată cu aur, a fost descalificată în urma unei contestații, deoarece în formație figura și un subofițer, considerat de regulamentul de atunci drept profesionist. Astfel, Suedia a rămas numai cu 16 medalii. Ați câștigat pariul?

PETRE ROTARU — Timișoara. 1) Fotbalistul Florea Dumitrache a împlinit la 22 mai 22 de ani. 2) Radu Nunweiler s-a născut la 16 noiembrie 1944 la București. A debutat la Dinamo (legitimă la 17 octombrie 1958), a jucat apoi la Viitorul (14 august 1962) și a revenit la Dinamo București la 16 martie 1963.

STAN STĂNIȘEL — Otopeni. În ciuda tentativelor pe care le-ați făcut de a deveni «jucător de fotbal într-o echipă mare, cum ar fi Steaua sau Dinamo», nu ați reușit deoarece nu aveți pe nimeni «să pună o vorbă bună pe lângă antrenori». Dacă dumneavoastră credeți că pentru a deveni mare fotba-

list nu este nevoie decât de o «vorbă bună», ne pare rău că nu ne-ați spus mai din timp. Vorbeam cu Angelo Niculescu și, cine știe, poate că acum ați fi jucat pe stadioanele din Guadalajara...

PETRE DUMITRESCU — Arad. Iată clasamentul primilor șase clasări în cursa de 100 m la Jocurile Olimpice din Mexic: 1) James Hines (SUA) — 9,9; 2) Lennox Miller (Jamaica) — 10,0; 3) Charles Greene (SUA) — 10,0; 4) Pablo Montes (Cuba) — 10,1; 5) Roger Bambuck (Franța) — 10,1; 6) Mel Pender (SUA) — 10,1. 2) Întrecerea din cadrul maratonului, la aceeași ediție a J.O., a fost câștigată de etiopianul Mamo Wolde (2.20:26,4).

VIORICA TUDOSE — Timișoara. Scopul major al practicii exercițiilor fizice și sportului nu este stabilirea marilor performanțe, ci întărirea sănătății. Dacă vă simțiți «aminată» de cind faceți gimnastică în fiecare dimineață, ar fi o mare greșală să renunțați numai pentru faptul că nu întrevedeți nici o posibilitate să deveniți o «mare performeră».

Petrus

PRIN AMBIȚIE LA INEDIT

(Urmare din pag. 9)

...Profesorul Ștefan Popescu continuă să viseze. De data asta visează să-și vadă Buzăul primul pe țară și la gimnastica feminină...

Și iată cum, prin ambiție, s-a ajuns la inedit: dispunând de aceleași condiții (Liceul Bogdan Petriceicu Hașdeu din Buzău are program special de gimnastică), lucrind cot la cot cu fetele, băieții lui Ștefan Popescu au reușit — prin nici un fel de miracol — să inverseze regula. Să fie mai buni decât fetele, cărora le revine neplăcuta îndatorire de a juca rolul de excepție. Peste tot, la gimnastică, fetele sint mai bune decât băieții, cu excepția Buzăului!

Horia CRISTEA

P.S. Am încheiat brusc reportajul considerind că n-are nici un rost să lungim vorba. Ce era de demonstrat... fără supărare!

Profesorul Ștefan Popescu încadrat de campioni săi — Constantin Ungureanu (14 ani), Alexandru Sincu (14), Romulus Bucuroiu (14), Dumitru Vilcu (13), Lazăr Toma (14).

Aspect de lucru la bazin. Gheorghe Dimeca și elevul său, Marian Slavic, într-o postură obișnuită în aceste zile de pregătiri intense.

SANSELE lui SLAVIC

Marian Slavic poate fi considerat ca un fenomen al natației și nu ar fi rău dacă specialiștii ar întreprinde un studiu minuțios asupra acestui valoros sportiv. Marian s-a lansat în vîrstă de 20 de ani, vîrstă la care cea mai mare parte din adepții craului sint în culmea gloriei sau, cel puțin «satisfăcuți» de ceea ce au realizat, se gîndind să-și ia adio de la sportul de performanță.

Originar din Ploiești, Slavic a fost remarcat anul 1966 de către Mitrofan, care l-a recomandat ca pe un element de perspectivă colegului său din București, Gh. Dimeca. Abia în ianuarie 1967 (la 20 de ani), Slavic ia cunoștință cu rigorile disciplinei impuse sportivului de performanță după numai cîteva luni de pregătire, primele rezultate, în cadrul campionatului național, să confirme previziunile lui Mitrofan și speranțele lui Dimeca: 57,3 — 100 m liber; 2 : 07,3 — 200 m liber; 4 : 37,4 — 400 m liber; 2 : 22,9 — 200 m mixt. În afara cifrelor obținute la 400 m liber, celelalte rezultate se identificau cu normele fixate de către federația de specialitate pentru decernarea titlului de campion național de estru al sportului. Deci, un debut de-a dreptu excepțional care avea să atragă atenția asupra lui încă de atunci, din 1967. Toți specialiștii li întrebau pe zăreau lui Slavic un mare viitor iar Slavic, în așteptarea imediat următoare, s-a grăbit să confirme preziciunile.

1968: 56,2 — 100 m liber; 2 : 04,4 — 200 m liber; 2 : 22,6 — 200 m mixt. În 1968, la campionatul național, Slavic reușește să cîștige și proba de 100 m deffin cu timpul de 1 : 02,2.

1969: 55,2 — 100 m liber; 2 : 02,9 — 200 m liber; 4 : 28,2 — 400 m liber; 2 : 18,2 — 200 m mixt.

Anul 1969 reprezintă pentru Slavic intrarea sa în arena internațională și nu lipsită de succes — în arena natației mondiale. La «Concursul celor 7 coline», disputat în Roma, Marian încheie parcursul la 100 m liber cu locul II și tot locul II, la aceeași probă, esle meci excepțional și pe diploma înminată lui la «Spartachiada Armatelor Prietene», concurs la care, în septembrie, Slavic a stabilit recordul Spartachiadei cu timpul de 55,6. Toate acestea sint rezultate remarcabile care vor fi încununale, către sfîrșitul sezonului de un potop de titluri balcanice și naționale. Într-o intrare în arena internațională, reprezentantul craului românesc cucerește 5 titluri (la 100 m liber și 200 m mixt, precum și în cadrul ștafetelor de 4 x 100 m mixt și 4 x 100 m liber) iar la campionatele naționale urcă pe cea mai înaltă treaptă a podiumului nu mai puțin de șase ori (de trei ori pentru victoriile în probe individuale și de alte trei ori pentru victorii în cadrul ștafetelor).

Slavic este lansat și cu toate că vîrstă (24 de ani) ar fi fost normal ca să-și spună cuvîntul, pentru inotătorul român ea pare a-i oferi cu larghețe și noi... dispense. La începutul anului în cursul unei competiții internaționale disputată la Atena, Slavic cîștigă o serie de probe, printre care și cea de 200 m liber (în bazin de 25 m) unde obține

Luptă pentru balon la antrenament. Alexandru Szabo și Gavril Blajec, doi dintre cei mai experimentați componenți ai reprezentativei noastre de polo.

Suflă

În urmă cu cîteva săptămîni, polo-ul românesc a înregistrat cel mai bun rezultat al său din ultimele două decenii. În fața publicului bucureștean, la bazinul Dinamo, reprezentativa țării a învins-o pe cea a Iugoslaviei, într-un prim meci, iar mai apoi, în fața aceluiași adversar, a obținut un scor egal. Rezultatele, desigur, se cunosc. Pe marginea lor s-au făcut numeroase comentarii. În ce ne privește, nu vom insista decît asupra unui singur fapt. Primele jocuri ale sezonului dintre România și Iugoslavia (cele două reprezentative s-au întîlnit ulterior și în Italia) au avut darul să descrețească frunțile multor sceptici în privința posibilităților formației noastre. Echipa aliniată prezenta o seamă de debutanți în partidele cu miză, majoritatea internaționalilor fiind prezenți la jocurile cu Iugoslavia doar în... tribune. Și după cum s-a văzut, echipa a mers. Debutanții, tineri între 18 și 22 de ani, s-au comportat excelent, demonstrînd cît preț poate fi pus pe elan și ambiție și cum pot compensa aceste două atribute efectele pozitive ale unei îndelungate experiențe.

L-am urmărit în poartă pe tinărul de 19 ani Ștefan Hubert. Un jucător inteligent, cu un gabarit impresio-

rezultat de valoare mondială: 1 : 58,3. Pentru
st timp excelent, ca și pentru succesele sale
martie, înregistrate la campionatele internațio-
ale ale României, când a cucerit patru titluri
campion internațional (100, 200 și 400 m liber
100 m mixt), revista noastră l-a felicitat cu toată
tura pe Slavic, urlându-i impetuosului înotător
și din ce în ce mai valoroase performanțe.
Despre posibilitățile acestui sportiv, despre
spectivele sale am aflat lucruri interesante dis-
ind cu Gheorghe Dimeca, unul dintre bunii
renori de natație ai clubului Steaua.

— L-ai antrenat pe Șoptereanu, iar acum îl
gătești pe Slavic. Dintre cei doi sportivi care v-a
speranțe mai mari?

— Nu mai cred în speranțe. M-a lecuit Șopte-
anu. Unicul meu crez a rămas munca. Este
gura care poate fasona talentele, aducând la
pină valori certe. În Șoptereanu am crezut cu
tă ființa mea. Recordurile lui de juniori 1 și 11.
100 și 200 m bras, stabilite la 15 ani, au rămas
picioare și azi. A mers într-un crescendo care,
i ales pentru proba îmbrățișată de el, cea de
is, ar fi trebuit să-i aducă lui și prin el nouă,
uror, maximum de satisfacție abia după ce ar
mplinit vârsta de 20 de ani. Brasul este o probă
e reclamă multă tehnicitate, iar tehnica se per-
fionează în ani și ani de muncă. La început,
Șoptereanu, care se prezenta excepțional dotat, a
uncit cu sirguință și împreună am avut satis-
fții. Mai apoi... n-a știut sau nu a reușit să se
ntroleze, să renunțe la unele «plăceri». Sportul
satisfacții, dar cere și unele sacrificii. Compromi-
suri nu există. Este un fapt pe care-l poate
nfirma orice mare campion.

— Și Slavic muncește?

— Slavic este un caz aparte. Pină la 20 de ani a
s o viață puțin sportivă. Fuma mult. Nu cunoștea
nsul disciplinei în muncă. La el totul decurgea
otic, în schimb avea calități de înotător înnăscut.
suplețe remarcabilă. O îndeminare cum rar mi-a
st dat să văd la un elev de-al meu. Orice proce-
su de înot l-aș fi arătat, după numai câteva ședinte
a capabil să-l demonstreze cu o corectitudine
e profesor experimentat. Avea și are calități de
rezist. În schimb, la capitolul rezistență lăsa mult
dorit. Era și firesc. Fumatul, viața «nesportivă»...

— Și acum?

— Iubește înotul și poate datorită sfaturilor mele
nu mai bine-zis a pisălogelii mele, poate și dato-
ră gustului căpătat pentru performanță, Slavic
a transformat. Nu mai fumează sau fumează
parte, foarte rar. Nu mai absentează de la antre-
amente. Cu fiecare zi care trece descopăr în el
oi valențe, ată-uri ale marelui performer. Defi-
vențele la capitolul rezistență au fost și ele lichide.
Dovada este ultimul record îmbunătățit de
l, în luna martie a acestui an: 4 : 25,5 la 400 m
ber. Cu acest record, Slavic și-a rotunjit la 7 numă-
ul recordurilor naționale pe care le deține.

— Deci, din partea lui Slavic, numai satisfacții...

— Asta nu, și nu fac demagogie când afirm că

Marian prezintă o valoare mondială. Că ar putea
obține rezultate la care, deocamdată, nu avem
dreptul nici să visăm. Este un adevărat fenomen.
care are acumulate rezerve nebănuite ce trebuie
doar puse în valoare.

— Dar ce se întimplă, nu muncește suficient?

— Muncește, este conștiincios. În privința asta
nu mă pot plînge. Alceva îi lipsește lui Slavic.
Conștiința valorii pe care o reprezintă. Pentru
Marian, important nu este să înoate mii și mii de
metri la un antrenament, important este să parti-
cipe la antrenamente cu tot sufletul. El nu mai
are nevoie de dădăcă. Rolul meu, în privința lui
Slavic, ar trebui să se reducă la acela de consilier
și regret că, cel puțin deocamdată, acest rol nu-l
pot juca. Pe Slavic trebuie să-l mai împing încă
din spate. Când va ajunge să facă totul din proprie

inițiativă și mai ales din tot sufletul, natația română
va avea în persoana acestui tânăr un mare campion.

— În ce-l privește pe Slavic, care vă sînt planu-
rile pentru anul în curs?

— Sub 54,5 la 100 m liber, sub 2 minute la 200 m
liber, sub 2,17 la 200 m mixt. Acestea ar fi rezul-
tatele care i-ar da dreptul lui Marian să se numere
printre cei mai buni înotători europeni, iar șanse
de a intra în plutonul acestora, vă mărturisesc cu
toată răspunderea, elevul meu le are.

Optimismul antrenorului Gh. Dimeca este bazat
pe cifre, pe fapte concrete. Rămîne doar ca Slavic
să nu-și dezamăgească antrenorul și nici pe su-
porterii natației, așa cum a făcut-o, nu de mult,
Șoptereanu.

G. ȘTEFĂNESCU

...nou la polo...

ant (1,92 m), mobil și cu un plasament inspirat.
L-am văzut pe Mihai Popescu (22 de ani — 1,80 m
înălțime) avîndu-se cu mult curaj în disputa cu
adversari de renume. Și i-am mai văzut la lucru și
pe alți noi componenți ai lotului, sportivi care în nici
un caz nu-i vor face de rușine pe vrednicii lor înaintași.
Este vorba de Teodor Florin (20 de ani — 1,79 m
înălțime), un jucător bătaios, cu reale calități tehnice;
de Adrian Nastasiu (19 ani — 1,86 m înălțime) un a-
devărat spiridus, rezistent, dar încă insuficient «copu-
tehnic»; de Dan Frîncu, de Dinu Popescu și alții.

După cum s-a putut vedea, Carol Coroc, antre-
norul naționalei, a întinerit nu numai lotul, dar și echipa
națională și actul lui de curaj a fost de bun augur.
Regretăm doar că acest act de curaj a fost oarecum
limitat. Ar fi fost foarte bine — și timpul nu este încă
pierdut — ca încrederea față de tineri să se manifeste
și mai concret. După cîte sîntem informați, majorita-
tea echipelor naționale de polo din Europa (exceptînd,
se pare, doar cea a Iugoslaviei) se prezintă radical în-
tinerite, preocuparea lor de bază fiind, în prezent,
omogenizarea formațiilor, perfecționarea lor, astfel
ca maximumul de formă să-l poată atinge la J.O. de la

München. Este o politică de perspectivă, față de care
avem toată admirația și socotim că nu ar fi rău să o
urmăm și noi. În ce ne privește, prefăcerile ce se impun
ar fi cu atât mai ușor de realizat cu cît un început în
această direcție a și fost făcut, iar parte dintre jucătorii
de bază și anume Gheorghe Zamfirescu, Gruia Novac,
Ion Popa, Gheorghe Rusu, Valeriu Țăranu sînt reale-
mente tineri, fiecare în parte numărînd doar cîte 25
de primăveri.

Toți acești tineri, ajutați de experiența — de care
nu trebuie în nici un caz să ne lipsim — a unui Szabo
sau Blajec (ultimul, la cei 31 de ani ai săi, continuă
să fie unul dintre cei mai rapizi sportivi din lot) vor
putea forma o echipă într-adevăr mare, puternică, cu
care să putem obține succese de talia celor înregistrate
cu ocazia inaugurării actualului sezon competițional,
internațional, dar nu numai în meciuri amicale ci și
în cele cu miză.

G. Șt.

Foto: Ion MIHĂICĂ

Infuzie de tinerețe în lotul de polo. Rîndul de sus: Ștefan
Hubert, Teodor Florin și Adrian Nastasiu. Rîndul de jos:
Dan Frîncu și Mihai Popescu.

BRONZ ȘI...ZAHĂR

Campionatul mondial de fotbal din Mexic l-a inspirat pe sculptorul Constantin Iordache, un vechi iubitor al sportului, care a creat «Fotbalistul» din imaginea de mai sus. Dar iată că nu numai artiștii consacrați sînt inspirați de «El Mondial '70». Dragostea pentru fotbal este prezentă peste tot. Ea a stat și la baza acestei lucrări de zahăr (în propria și la figurat) executată de maeștri cofetari din București.

S P O R T C O C T E I L

CICLISM ÎN 1880

Cu această «bicyclă» Ferdinand Erlich, din Sebeș (Jud. Alba) a făcut mai multe călătorii în țară și în străinătate. Astfel, în anul 1880 el a întreprins o călătorie la București, precum și altele în Ungaria, Austria, Cehoslovacia și Germania.

Pretutindeni bicicleta, care atinge o viteză de 24—30 km/oră, a strâns mare vîlvă și agitație prin forma și mărimea sa neobișnuită (roata din față are un diametru de 1,40 m în timp ce diametrul roții din spate este de numai 0,40 m) și mai ales prin faptul că mulți dintre contemporani, nemămurind până atunci un astfel de mijloc de locomoție, socoteau velocipedul o adevărată minune. Lucrui nu trebuie să ne mire, avînd în vedere că acest velociped este unul dintre primele care au putut fi văzute în țara noastră.

Astăzi velocipedul se păstrează în stare bună (împreună cu documentele ce atestă călătoriile întreprinse) la Muzeul din Sebeș.

Prof. Gh. CIUI

ÎNTRECEREA TROICILOR

Pe pista marelui hipodrom din Kiev a avut loc (cu prilejul inaugurării acestei grandioase baze sportive), alături de alte întreceri tradiționale de călărie ale popoarelor din Uniunea Sovietică, o cursă de troici. Iată în imaginea din stînga un moment al întrecerii, a cărei spectaculozitate nu mai e nevoie să o subliniem.

BETHEA K.O.!

Hotărît să pună capăt domniei campionului mondial de box Nino Benvenuti, americanul Tom Bethea a făcut declarații mai mult decît optimiste ziaristilor care l-au întîmpinat la sosirea în Europa. Dar, după cum s-a văzut în cadrul meciului dintre Nino și Bethea, de la vorbe la fapte e cale lungă. Nino Benvenuti și-a păstrat titlul mondial la categoria mijlocie învingînd ușor, prin K.O. în rîndul opt, un adversar cu o tehnică modestă care a sîrșit meciul așa cum îl putem vedea în imaginea din dreapta.

ĂCAR O DATĂ...

În sezonul de iarnă, cunoscutul patinator olandez Verkerk este supranumit «olandezul zburător». Se pare că acest lucru îi facea o mare plăcere. Ît de mare încît s-a hotărît să primească măcar o dată această denumire și în vară. Ca urmare, înaintea unui voiaj cu avionul, a cerut permisiunea să-și facă o fotografie în carlinga pilotului.

CERDAN ÎNVINS

Cu toate eforturile făcute de managerul său Philippe Philipi de a-i găsi adversari în fața cărora să poată câștiga, boxerul francez Marcel Cerdan — junior, fiul fostului campion mondial, nu reușește să se impună. Ultima întâlnire, disputată la New York, în compania pugilistului canadian Donato Paduano a însemnat pentru Cerdan un nou eșec. Iată-l pe sportivul francez împreună cu soția și managerul său. Cerdan arată mult optimism, declarînd că își va lua revanșa în viitorul meci care va avea loc la New York, Montreal sau Paris.

FOTBAL FEMININ

Fotbalul feminin din R.S. Cehoslovacă se dezvoltă vertiginos. Tubitoarele sportului cu balonul rotund din țara prietenă au stabilit și relații internaționale. Echipele Slavia Praga, Sparta Praga, Kovp Praga și chiar cele din provincie, cum ar fi Ceske Budejovice sau Kaplice, au avut ocazia să joace în fața spectatorilor din Anglia, Danemarca, R.F.G., Italia etc. Imaginea noastră vă prezintă o fază din întâlnirea echipelor feminine Slavia Praga și F.C. Bologna (Italia).

CE ACE BASZANOVSKI?

Iată-l pe campionul olimpic și recordmanul mondial la haltere, polonezul Valdear Baszanovski, într-o... ză puțin cunoscută spectaculoasă. Este momentul dinaintea concursului, în care eldemar își «scaldă» mâinile în praful care îl va ajuta să-și aminteze mâinile pe bara de oțel.

BUCĂTARUL ECHIPEI

În lotul reprezentativei de fotbal a Republicii Federale a Germaniei, care participă la Campionatul mondial din Mexic, unul dintre cele mai... importante personaje, o autentică vedetă, este bucătarul Hans Damker, prezent la «mondiale» pentru a cincea oară. Fotbaliștii vest-germani îl iubesc pe Hans Damker, dar mai ales... mâncărurile preparate de el. În imagine jucătorii Gerd Müller, Bernd Patzke și Mik Lorenz privesc cu mult interes platoul în care bucătarul Hans Damker le prezintă o nouă mâncare delicioasă.

8 GREȘELI...

Copiind desenul din stînga caricaturistul Octavian Covaci a făcut opt greșeli intenționate. Aveți spirit de observație? Vă invităm să le descoperiți.

● **SĂRBĂTOARE FOTBALISTICĂ** pe bătrînul stadion parizian Colombes: finala Cupei Franței, în care Saint Etienne a învins Nantes cu 5—0! În fotografia de sus, HERBIN, căpitanul echipei câștigătoare, arată mulțimii trofeul înminat de primul ministru al Franței, CHABAN DELMAS.

Imaginea de jos reprezintă cel de al patrulea gol, marcat de REVELLI.

● Formidabilul EDDY MERCKX a câștigat și Turul Italiei — a 53-a ediție. Iată-l trecînd linia de sosire în cea de a doua etapă, secundat de italianul Zandegu.

● **EDIȚIA A 23-A** a Cursei Păcii a fost dominată de către cicliștii polonezi care au reușit frumoasa performanță să-și plaseze reprezentanții pe primele locuri ale clasamentelor individual și pe echipe ale competiției.

În fotografia alăturată învingătorul cursei, RYSZARD SZURKOWSKI (stînga), alături de redutabilul său rival, ciclistul francez MARCEL DUCHEMIN, un excelent specialist al probelor contratimp.

● **O FRUMOASĂ VICTORIE** a sportivilor din R.D.G. la maratonul internațional de la Karl Marx Stadt (80 de concurenți din 7 țări): ocuparea primelor trei locuri, prin Jürgen Busch (cu șapcă), P. Krebs și R. Winkler.

● **Atleta franceză COLETTE BESSON (33)**, speră să-și îmbunătățească recordul său mondial de 52,0. Rezultatele sale din recentele întreceri (în fotografie la concursul internațional din Italia, la Formia) la care a participat îi îndreptătesc speranțele.

EDIȚIA A VI-a A CAMPIONATULUI
MONDIAL DE BASCHET

Medalia de aur: IUGOSLAVIA

Correspondență specială din Belgrad,
de la Ivo GORAN

Baschetbaliștii Iugoslaviei sînt campioni mondiali. Pe pieptul lui IVO DANEU, TVRDIĆI, SIMONOVICI, KOVAT, RAICOVICI, ZORGA, KAPICICI, ĆIOSIĆI, SOLMAN, PLEČIĆI, CERMAK, SCANSI, compoziții ai naționalei de baschet iugoslave s-au prins medalii de aur, între altele și medalii de argint. Ultimele generații mai vechi — de la Ivo Danić la un pas de împlinire — sînt realizate acum, la cel de al VI-lea Campionat Mondial, primul pe continentul european.

Victoria baschetbaliștilor iugoslavi este curată ca lacrima. Au învins pe toate echipele Italiei, Cehoslovaciei, Braziliei, Uruguayului și S.U.A. Au pierdut doar meciul cu U.R.S.S. Dar au pierdut după ce erau deja campioni mondiali, cînd rezultatul înfrîngerii cu U.R.S.S. nu mai hotărîa nimic. Poate că în condiții normale ar fi rezultatul, dar așa cînd după victoria strălucită în fața baschetbaliștilor americani euforia bucuriei s-a prelungit pînă aproape de mineașă meciului cu U.R.S.S., învingerea în ultima înclînare pare mult mai justificată.

De mult așteaptă iubitorii baschetului din Iugoslavia această supremă victorie. De atîtea ori, la campionatele europene, mondiale sau J.O. vîrșii lor erau la un pas de marea satisfacție. Și iată acum în frumoasa sală Tivoli din Ljubljana, în fața ochilor lor «copiii minune» ai baschetului iugoslav au transformat veșelul argint în aur.

Trebuie spus aici că și publicul prezent în sală și-a adus obolul la victoria favoriților săi. Seară de seară 1000 de înflăcărați suporteri susținea cu frenezie echipa lor, creau o atmosferă sărbătorească propice realizării. Ambianța creată în sala de publicul spectator, modul cum și-a susținut echipa a impresionat extraordinar.

Ce a caracterizat puternic echipa câștigătoare? În primul rînd, RANKO ŽERAVITA — antrenorul echipei — reușit să formeze 12 jucători, toți egali, cu excepția lui Ivo Daneu, fel de buni, egali în mînuirea mingii, care joacă la fel de bine. Žeravita a avut la dispoziție 12 jucători cu ajutorul cărora putea să-și planifice tactica în funcție de adversar, în orice de situație din teren. Omogenitatea echipei a fost principalul secret al iugoslavilor. Antrenorul iugoslav își putea permite luxul, ca într-un meci greu — cum a fost cel cu Brazilia — să-l țină pe tușă pe capitănel echipei Ivo Daneu, acest mare maestru al baschetului, pînă la demult creierul și inima echipei Iugoslaviei, pentru că planul tactic era acest lucru,

Antrenorul iugoslav putea să planifice fie un joc dinamic, în viteză, și în acest caz să-l introducă în echipă pe Simonovici, Plečiaș sau Tvrdici, fie un joc mai liniștit, mai sigur și atunci pe teren să apară Daneu, Raikovici, Jelovač sau Skansi. Acest lucru și-l putea permite pentru că la îndemînă avea o echipă, un tot.

Să ne aducem aminte de înclînarea cu S.U.A. Spre sfîrșitul meciului, cînd nervii jucătorilor erau întinși la maximum, cînd jucătorii americani amenințau să ajungă din urmă la scor pe iugoslavi, Žeravita l-a introdus în teren pe Ivo Daneu, acest magnific jucător cu nervii de oțel. Ivo a reușit să calmeze coechipierii și cînd americanii s-au apropiat la 4 puncte diferență, amenințînd să transforme în scrum tot ce au realizat pînă atunci jucătorii iugoslavi, Daneu a marcat două coșuri excepționale care au hotărît soarta meciului. Iar echipa S.U.A. era formată numai din ași între ași. Spre ilustrare, faimosul Williams, jucător în echipa Fides din Italia, care a impresionat întreaga Europă în Cupa Campionilor Europeni, aici la Ljubljana era al șaptelea sau al optulea jucător. Iar fenomenalul Isak nu apărea în

primii cinci ai echipei S.U.A.

Actuala generație a baschetbaliștilor iugoslavi a înscris o pagină de glorie în istoria sportului iugoslav. A fi primul în lume într-un sport atât de răspîndit și atât de jucat în întreaga lume nu este la îndemînă oricărei echipe. Specialiștii, antrenorii, conducătorii echipelor prezenți la Ljubljana la închiderea Campionatului mondial au declarat cu toții că într-adevăr, cea mai bună echipă a Campionatului a fost fără doar și poate echipa Iugoslaviei. Este o recunoaștere pentru o muncă ti-

nică depusă pentru dezvoltarea acestui frumos sport în cei 25 de ani ai Iugoslaviei socialiste, pentru excepționale rezultate obținute de «băieții de aur» ai lui Žeravita, care au triumfat aici în sala Tivoli. BRAVO, din toată inima!

N.R. — Opinia publică sportivă a aflat cu multă părere de rău despre încetarea din viață — la numai cîteva zile după frumoasa victorie — în urma unui atac de cord, a valorosului jucător iugoslav Traiko Raikovici.

CLASAMENTUL FINAL

I. IUGOSLAVIA	6.5.1.	445 — 397 — 11
II. BRAZILIA	6.4.2.	414 — 421 — 10
III. U.R.S.S.	6.4.2.	478 — 386 — 10
IV. Italia	6.3.3.	411 — 401 — 9
V. S.U.A.	6.3.3.	431 — 376 — 9
VI. Cehoslovacia	6.2.4.	440 — 509 — 8
VII. Uruguay	6.0.6.	342 — 471 — 6

Rezultatele obținute de echipa Iugoslaviei:

Iugoslavia — Italia	66 — 63
Iugoslavia — Cehoslovacia	94 — 84
Iugoslavia — Brazilia	80 — 55
Iugoslavia — Uruguay	63 — 45
Iugoslavia — S.U.A.	70 — 63
Iugoslavia — U.R.S.S.	72 — 87

Iată-i pe componenții echipei campioane mondiale: rîndul de sus de la stînga spre dreapta: Raikovici, Kapicici, Zorga, Skansi, Solman, Jelovač, Ćiosici. Rîndul de jos: Daneu, Tvrdici, Cermak, Plečiaș, Simonovici.

UȘOARE ȘI RĂCOROASE

foarte
potrivite
pentru
vară

cămăși

practice
la
serviciu
și
pentru
sport
UȘOR
LAVABILE,
CROIALĂ
MODERNĂ,
MODELE
VARIATE,
confectionate
din
poplin
și
bumbac
cu
polister
(tip **TERCOT**)

PUBLICITATE

SPORT